

”ياد، پوٽرٽا اؤر سڄي شيواڌاري ڪي تين ريڪائين“

آج سرو سنيهي، وشو شيواڌاري باپ اپني سدا شيواڌاري بچون سين ملني آئي هئ. شيواڌاري باپ دادا ڪو سمان شيواڌاري بچي سدا پري هئ. آج وشيش، سرو شيواڌاري بچون ڪي مستڪ پر چمڪتي هوئي وشيش تين لڪيرين دڪ رهي هئ. هرايڪ ڪا مستڪ ترمورتي تلڪ سمان چمڪ رها هئ. يهه تين لڪيرين ڪسڪي نشاني هئ؟ ان تين پرڪار ڪي تلڪ دواران هرايڪ بچي ڪي ورتمان رزلت ڪو دڪ رهي هئ. ايڪ هئ. سمپورڻ يوگي جيون ڪي لڪير. دوسري هئ. پوٽرٽا ڪي ريڪا وا لڪير. تيسري هئ. سڄي شيواڌاري ڪي لڪير. تينون ريڪائون ۾ هر بچي ڪي رزلت ڪو دڪ رهي هئ. ياد ڪي لڪير سڀي ڪي چمڪ رهي هئ ليڪن نمبروار هئ. ڪسي ڪي لڪير وا ريڪا آد سين اب تڪ اوپچاري ارتات سدا ايڪ ڪي لڳن ۾ مڱن رهندي والي هئ. دوسري بات- سدا اتوت رهي هئ؟ سدا سيڌي لڪير ارتات ڊٽريڪٽ باپ سين سرو سنبنڌ ڪي لڳن سدا سين رهي هئ وا ڪسي نمت آتمائون ڪي دواران باپ سين سنبنڌ جوڙني ڪي انپوي هئ؟ ڊٽريڪٽ باپ ڪا سهارا هئ وا ڪسي آتما ڪي سهارو دواران باپ ڪا سهارا هئ؟ ايڪ هئ سيڌي لڪير والي، دوسري هئ بيچ بيچ ۾ ٿوري ٿيڙي لڪير والي. يهه هئ ياد ڪي لڪير ڪي وشيشٽائين.

دوسري هئ- سمپورڻ پوٽرٽا ڪي لڪير وا ريڪا. اسر پي نمبروار هئ. ايڪ هئ برهمڻ جيون ليتي هين برهمڻ جيون ڪا، وشيش باپ ڪا وردان پراپت ڪر سدا اؤر سهج اس وردان ڪو جيون ۾ انپو ڪرني والي. انهن ڪي لڪير آدي سين اب تڪ سيڌي هئ. دوسري- برهمڻ جيون ڪي اس وردان ڪو اڌڪار ڪي روپ ۾ انپو نهين ڪرتي، ڪي سھج، ڪي محنت سين، بهت پرشارت سين اپناني والي هئ. انهن ڪي لڪير سدا سيڌي اؤر چمڪتي هوئي نهين رهندي هئ. واسطو ۾ ياد وا شيوا ڪي سڦلتا ڪا آڌار هئ. پوٽرٽا. صرف برهمڇاري بننا، يهه پوٽرٽا نهين ليڪن پوٽرٽا ڪا سمپورڻ روپ هئ، برهمڇاري ڪي ساٿ ساٿ برهمڇاري بننا. برهمڇاري ارتات برهما ڪي آچرڻ پر چلني والي، جسڪو فالو فادر ڪها جاتا هئ ڪيونڪ فالو برهما باپ ڪو ڪرنا هئ. شو باپ ڪي سمان استتي ۾ بننا هئ ليڪن آچرڻ وا ڪرم ۾ برهما باپ ڪو فالو ڪرنا هئ. هر قدم ۾ برهمڇاري. برهمڇريه ڪا ورت سدا سنڪلپ اؤر سوڀن تڪ هو. پوٽرٽا ڪا ارت هئ، سدا باپ ڪو ڪمپئينن (ساٿي) بنانا اؤر باپ ڪي ڪمپني ۾ سدا رهنا. ڪمپئينن بناء ديئا، ”بابا ميرا“، يهه پي آوشيڪ هئ ليڪن هر سميه ڪمپني پي باپ ڪي رهي. اسڪو ڪهتي هئ ”سмпорџ پوٽرٽا“. سنگن ڪي ڪمپني، پريوار ڪي سنيه ڪي مريادا، وهه الڳ چيز هئ، وهه پي آوشيڪ هئ. ليڪن باپ ڪي ڪارڻ هين يهه سنگن ڪي سنيه ڪي ڪمپني هئ، يهه نهين پوٽرٽا هئ. پريوار ڪا پيار هئ، ليڪن پريوار ڪسڪا؟ باپ ڪا. باپ نهين هوتا تو پريوار ڪهان سين آتا؟ پريوار ڪا پيار، پريوار ڪا سنگن بهت آچا هئ ليڪن پريوار ڪا بيچ نهين پوٽرٽا. باپ ڪو پوٽرٽا ڪو هين ڪمپني بناء ديئي هئ. بيچ بيچ ۾ باپ ڪو چورا تو خالي جڳهه هو گئي. وهان مايا آ جائينگي. اس ليتي سنيه ۾ رهندي، سنيه ديئي- ليتي سموه ڪو نهين پوٽرٽا. اسڪو ڪهتي هئ پوٽرٽا. سمجهني ۾ تو هوشيار هونان!

ڪئين بچون ڪو سمپورڻ پوٽرٽا ڪي استتي ۾ آگي ٻڌني ۾ محنت لگتي هئ. اس ليتي بيچ بيچ ۾ ڪوئي ڪو ڪمپئينن بناني ڪا پي سنڪلپ آتا هئ اؤر ڪمپني پي آوشيڪ هئ، يهه پي سنڪلپ آتا هئ. سنياسي تو نهين بننا هئ ليڪن آتمائون ڪي ڪمپني ۾ رهندي باپ ڪي ڪمپني ڪو پوٽرٽا نهين جائو. نهين تو سميه پر اس آتما ڪي ڪمپني ياد آئينگي اؤر باپ پوٽرٽا

جائينگا. تو سميه پر دوکا ملنا سميؤ هئ ڪيونڪ ساڪار شريڌاري ڪي سهار ڪي عادت هونگي تو اويڪت باپ اؤر نراڪار باپ پيچي ياد آئينگا، پهلي شريڌاري ياد آئينگا. اُگر ڪسي پي سميه پهلي ساڪار ڪا سهارا ياد آيا تو نمبرون وه هو گيا اؤر دوسرا نمبر باپ هو گيا! جو باپ ڪو دوسري نمبر ۾ رڪتي تو اُسڪو پڌ ڪيا ملينگا، نمبر ون وا ٿو؟ صرف سهيوگ لينا، سنيهي رهنا وه اَلگ چيز هئ، ليڪن سهارا بنانا اَلگ چيز هئ. يه بهت گهيه بات هئ. اِسڪو يٿارت ريت جاننا پري. ڪوئي ڪوئي سنگن ۾ سنيهي بنني ڪي بجاءِ نياري پي بن جاتي هئ. ڊرتي هئ، نان معلوم قس جائين، اِس سين تو دؤر رهنا نيك هئ. ليڪن نهين. 21 جنر پي پرورتي ۾، پريوار ۾ رهنا هئ نان. تو اُگر ڊر ڪي ڪارڻ ڪنارا ڪر ليتي، نياري بن جاتي تو وه ڪرم سنيا سي ڪي سنسڪار هو جاتي هئ. ڪرم يوگي بننا هئ، ڪرم سنيا سي نهين. سنگن ۾ رهنا هئ، سنيهي بننا هئ ليڪن ٻڌي ڪا سهارا ايڪ باپ هو، دوسرا نه ڪوئي. ٻڌي ڪو ڪوئي آتما ڪا ساڻ وا ڳڻ وا ڪوئي وشيشٽا آڪرشت نهين ڪري. اِسڪو ڪهتي هئ ”پوٽرتا“.

پوٽرتا ۾ محنت لگتي، اِس سين سڌ هئ ورداتا باپ سين جنر ڪا وردان نهين ليئا هئ. وردان ۾ محنت نهين هوتي. هر برهمڻ آتما ڪو برهمڻ جنر ڪا پهلا وردان ”پوٽر پو، يوگي پو“ ڪا ملا هوئا هئ. تو اُپني سين پوچو، پوٽرتا ڪي ورداني هو يا محنت سين پوٽرتا ڪو اُپناني والي هو؟ يه ياد رک ڪ همارا برهمڻ جنر هئ. صرف جيون پريورتن نهين ليڪن برهمڻ جنر ڪي آڌار پر جيون ڪا پريورتن هئ. جنر ڪي سنسڪار بهت سهج اؤر سته هوتي هئ. اُپسر ڪهتي هو نان، ميري جنر سين هين اُتسي سنسڪار هئ. برهمڻ جنر ڪا سنسڪار هئ هين ”يوگي پو، پوٽر پو“. وردان پي هئ، نجي سنسڪار پي هئ. جيون ۾ دو چيزين هين آوشيڪ هئ. ايڪ ڪمپئينين، دوسري ڪمپني. اِس ليئي ترڪالدرشي باپ سڀي ڪي آوشيڪتائون ڪو جان ڪمپئينين پي ٻڌيا، ڪمپني پي ٻڌيا ديني هئ. وشيش ڊبل وديشي بچون ڪو دونو چاهيئي. اِس ليئي باپ دادا نين برهمڻ جنر هوتي هين ڪمپئينين ڪا اُنيؤ ڪراءِ ليئا، سهاڻن بناءِ ديئا. جنم تي هين ڪمپئينين مل گيا نان؟ ڪمپئينين مل گيا هئ وا ڍونڍ رهي هو؟ تو پوٽرتا نجي سنسڪار ڪي روپ ۾ اُنيؤ ڪرنا، اِسڪو ڪهتي هئ، سريشت لڪير اُتوا سريشت ريڪا والي. فائونڊيشن پڪا هئ نان؟

تيسري لڪير هئ. سچي شيواڌاري ڪي. يه شيواڌاري ڪي لڪير پي سڀي ڪي مستڪ پر هئ. شيوا ڪي بنا پي ره نهين سڪتي. شيوا برهمڻ جيون ڪو سڌا نروگهن بناني ڪا ساڌن پي هئ اؤر شيوا ۾ هين وگهنون ڪا پيپر پي زياده آتا هئ. نروگهن شيواڌاري ڪو سچي شيواڌاري ڪها جاتا هئ. وگهن آنا، يه پي ڊراما ڪي نوٽ هئ. اُني هين هئ اؤر اُتي هين رهيئي ڪيونڪ يه وگهن يا پيپر اُنيوي بناتي هئ. اِسڪو وگهن نه سمجه، اُنيؤ ڪي اُنتي هو رهي هئ، اِس پاءِ سين ديڪو تو اُنتي ڪي سيڙهي اُنيؤ هونگي، اِس سين اؤر آگي ٻڌنا هئ ڪيونڪ شيوا اُرتات سنگن ڪا، سرو آتمائون ڪي دُعا ڪا اُنيؤ ڪرنا. شيوا ڪي ڪاريه ۾ سرو ڪي دُعائين ملني ڪا ساڌن هئ. اِس وڌي سين، اِس ورتي سين ديڪو تو سڌا اُتسي اُنيؤ ڪرينگي ڪ اُنيؤ ڪي اُتارتي اؤر آگي ٻڌ رهي هئ. وگهن ڪو وگهن نهين سمجهو اؤر وگهن اُرت نمٽ بني هوئي آتما ڪو وگهنڪاري آتما نهين سمجهو، اُنيوي بناني والي سڪيڪ سمجهو. جب ڪهتي هو ٻڌا ڪرني والي متر هئ، تو وگهنون ڪو پاس ڪراڪي اُنيوي بناني والا سڪيڪ هوئا نان! پاڻ پڙهايا نان! جئسي آج ڪلهه ڪي جو بيماريون ڪو هٿاني والي ڊاڪٽرس هئ، وه ايڪسرسائيز ڪراتي هئ، اؤر ايڪسرسائيز ۾ پهلي درد هوتا هئ، ليڪن وه درد سڌا ڪي ليئي بي درد بناني ڪي نمٽ هوتا هئ. جسڪو يه سمجه نهين هوتي هئ، وه چلاتي هئ، اِس نين تو اؤر هين درد ڪر ليئا. ليڪن اِس درد ڪي اندر چپي هوئي دوا هئ. اِس پرڪار

روپ پل وگھن ڪا هئ. آپڪو وگھنڪاري آتما ڏکائي پرتي ليڪن سدا ڪي ليئي وگھنون سين پار ڪراني ڪي نمت، اچل بناني ڪي نمت وهي بنتي. اس ليئي، سدا نروگھن شيواڌاري ڪو ڪهتي هئ ”سچي شيواڌاري“. اٽسي سرپشت لڪير والي سچي شيواڌاري ڪهي جاتي هئ.

شيو ا ۾ سڌيو سوچ ٻڌي، سوچ ورتي اؤر سوچ ڪرم سڦلنا ڪا سهج آڌار هئ. ڪوئي پي شيوا ڪا ڪاريه جب آرنپ ڪرتي هو تو پهلي چيڪ ڪرو ڪ ٻڌي ۾ ڪسي آتما ڪي پرت پي سوچنا ڪي بجاءِ اگر بيتي هوئي باتون ڪي ذرا پي سمرت ڪي هونگي تو اسي ورتي، درشتي سين اُنڪو ديڪنا، اُن سين بولنا هوتا. تو شيوا ۾ جو سوچنا سين سمپورڻ سڦلنا هوني چاهيئي، وه نهين هوتي. بيتي هوئي باتون ڪو وا ورتيون آدي سڀڪو سماپت ڪرنا، يه هئ سوچنا. بيتي ڪا سنڪلپ پي ڪرنا ڪچ پرسينتيچ ۾ هلڪا پاپ هئ. سنڪلپ پي سرشتي بناء دينا هئ. ورن ڪرنا تو اؤر بڙي بات هئ ليڪن سنڪلپ ڪرني سين پي پُراڻي سنڪلپ ڪي سمرت، سرشتي اُتوا وايومنڊل پي وٽسا بناء ديتي هئ. ڦر ڪه ديتي ”مئن نين جو ڪها ٿا نان، اٽسي هين هوئا نان“. ليڪن هوئا ڪيون؟ آپڪي ڪمزور وٿرت سنڪلپ نين يه وٿرت وايومنڊل ڪي سرشتي بناي. اس ليئي، سدا سچي شيواڌاري اُرتات پُراڻي واٽبريشن ڪو سماپت ڪرني والي. جيئي سائنس والي شستر سين شستر ڪو ختم ڪر ديتي هئ، ايڪ ومان سين دوسري ومان ڪو گرا ديتي هئ. ڀڏ ڪرتي هئ تو سماپت ڪر ديتي هئ نان! تو آپڪا شڏ واٽبريشن، شڏ واٽبريشن ڪو اِمرج ڪر سکتا هئ اؤر وٿرت واٽبريشن ڪو سماپت ڪر سکتا هئ. سنڪلپ، سنڪلپ ڪو سماپت ڪر سکتا هئ. اگر آپڪا پاورفل سنڪلپ هئ تو سمرت سنڪلپ، وٿرت ڪو ختم ضرور ڪرينگا. سمجها؟ شيوا ۾ پهلي سوچنا اُرتات پوئرتا ڪي شڪتي چاهيئي. يه تين لڪيرن چمڪتي هوئي ديك رهي هئ.

شيو ا ڪي وشيشتا ڪي اؤر اُنڪ باتين سني پي هئ. سڀ باتون ڪا سار هئ. نِسوارت، نروڪلپ اِستتي سين شيوا ڪرنا سڦلنا ڪا آڌار هئ. اِسي شيوا ۾ هين سِير پي سنتشت اؤر هرشت رهتي اؤر دوسري پي سنتشت رهي. شيوا ڪي بنا سنگن نهين هوتا. سنگن ۾ پِن پِن باتين، پِن پِن ويچار، پِن پِن طريقي، ساڌن، يه هونا هين هئ. ليڪن باتين آتي پي، پِن پِن ساڌن سُنتي هوئي پي سِير سدا اُنڪ ڪو ايڪ باپ ڪي ياد ۾ ملائي والي، ايڪ رس اِستتي والي رهو. ڪي پي اُنڪتا ۾ مونجهو نهين، اَب ڪيا ڪرين، بهت ويچار هو گئي هئ، ڪسڪا مانين، ڪسڪا نه مانين؟ اگر نِسوارت، نروڪلپ پاءُ سين نرنه ڪرينگي تو ڪي ڪي ڪو ڪچ وٿرت سنڪلپ نهين آئينگا. ڪيونڪ شيوا ڪي بنا پي ره نهين سکتي، ياد ڪي بنا پي ره نهين سکتي. اس ليئي، شيوا ڪو پي ٻڌاتي چلو. سِير ڪو پي سنيه، سهيوگ اؤر نِسوارت پاءُ ۾ ٻڌاتي چلو. سمجها؟

باپ دادا ڪو خوشي هئ ڪ ديش وديش ۾ چوئي بڙي سڀي نين اُمنگ اُتساه سين شيوا ڪا ثبوت ديئا. وديش ڪي شيوا ڪا پي سڦلنا پوروڪ ڪاريه سمپن هوئا اؤر ديش ۾ پي سڀي ڪي سهيوگ سين سرو ڪاريه سمپن هوئي، سڦل هوئي. باپ دادا بچون ڪي شيوا ڪي لگن ڪو ديك هرشت هوتي هئ. سڀي ڪا لڪش باپ ڪو پرتڪيه ڪرني ڪا اچا رها اؤر باپ ڪي سنيه ۾ محنت ڪو محبت ۾ بدل ڪاريه ڪا پرتڪيه ڦل ڏڪايا. سڀي بچي وشيش شيوا ڪي نمت آئي هوئي هئ. باپ دادا پي ”واه بچي! واه!“ ڪي گيت گاتي هئ. سڀي نين بهت اچا ڪيئا. ڪسي نين ڪيئا، ڪسي نين نهين ڪيئا، يه هئ نهين. چاهي چوئي آستان هئ وا بڙي آستان هئ، ليڪن چوئي آستان والون نين پي ڪم نهين ڪيئا. اس ليئي، سرو ڪي سرپشت پاوانئون اؤر سرپشت ڪامنائون سين ڪاريه اچي رهي اؤر سدا اچي رهينگي. سميه پي خوب لڳايا، سنڪلپ پي خوب لڳائي، پلئن بنايا تو سنڪلپ ڪيئا نان. شرير ڪي شڪتي پي لڳائي، ڏن ڪي شڪتي پي لڳائي، سنگن ڪي شڪتي

پي لڳائي. سر۽ شڪتيون ڪي آهوٽيون سين شيوا ڪا يڱيه دونو طرف (دیش اوڙ وديش) سڦل هوٿا. بهت اڇا ڪاريه رها. نيڪ ڪيٿا وا نهين ڪيٿا، يهه ڪوٽشچن هين نهين. سدا نيڪ رها هٿ اوڙ سدا نيڪ رهينڱا. چاهي ملتي ملين پيس ڪا ڪاريه ڪيٿا، چاهي گولڊن جُلي ڪا ڪاريه ڪيٿا، دونو هين ڪاريه سندر رهي. جس وڌي سين ڪيٿا، وه وڌي پي نيڪ هٿ. ڪهان ڪهان چيز ڪي وٺليو ڪو بڏاني ڪي ليئي پردي ڪي اندر وه چيز رکي جاتي هٿ. پرڏا اوڙ هين وٺليو ڪو بڏا ديتا هٿ اوڙ جڳياسا اُٿين هوتي هٿ ڪ ديكين ڪيا هٿ، پردي ڪي اندر هٿ تو ضرور ڪڇ هونڱا. ليڪن يهي پرڏا پر تڪيتا ڪا پرڏا بن جائينڱا. آبي ڌرني بنا لپي. ڌرني ۾ جب ٻيچ ڊالا جاتا هٿ وو اندر چپا هوٿا ڊالا جاتا هٿ. ٻيچ ڪو ٻاهر نهين رڪتي، اندر چپاڪر رڪتي هٿ. اوڙ قل وا ور ڪيه گپت ٻيچ ڪا هين سوروپ پر تڪيه هوتا. تو آب ٻيچ ڊالا هٿ، ور ڪيه ٻاهر استيچ پر سته هين آتا جائينڱا.

خوشي ۾ ناچ رهي هو نان؟ ”واه بابا!“ تو ڪهتي هو ليڪن واه شيوا! پي ڪهتي هو. اڇا سماچار تو سڀ باپ دادا نين سُن ليٿا. اس شيوا سين جو ديش وديش ڪي سنگن سين ورگ ڪي شيوا هوئي، يهه چارون اور ايڪ هين سميه ايڪ هين آواز بلند هوني يا ڦهلني ڪا ساڌن اڇا هٿ. آڱي پي جو پي پروگرام ڪرو، ليڪن ايڪ هين سميه ديش وديش ۾ چارون اور ايڪ هين پرڪار ڪي شيوا ڪر ڦر شيوا ڪا قل سوروپ مڌوبن ۾ سنگن روپ ۾ هو. چارون اور ايڪ لهر هوني ڪارڻ سڀ ۾ اُمنگ اُنساهه پي هوتا هٿ اوڙ چارون اور روحاني ريس هوتي (ريس نهين) ڪ هر اوڙ زياده سين زياده شيوا ڪا ثبوت دين. تو اس اُمنگ سين چارون اور نام بلند هو جاتا هٿ. اس ليئي، ڪسي پي ورگ ڪا بناو ليڪن چارون اور سارا ورش ايڪ هين روپ ريڪا ڪي شيوا ڪي طرف اُٿينشن هو. تو اُن آتمائون ڪو پي چارون اور ڪا سنگن ديك اُمنگ آتا هٿ، آڱي بڏني ڪا چانس ملتا هٿ. اس وڌي سين پلن بناتي، بڏتي چلو. پهلي اپني اپني ايريا ۾ اُن ورگ ڪي شيوا ڪر، چوٽي چوٽي سنگن ڪي روپ ۾ پروگرام ڪرتي رهو اوڙ اُن سنگن سين ڦر جو وشيش آتمائين هو، اُنڪو اس بڙي سنگن ڪي ليئي تيار ڪرو. ليڪن هر سينئر يا اس پاس ڪي مل ڪر ڪرو. ڪيونڪ ڪئين يهان تڪ نهين پهونچ سڪتي تو وهان پر پي سنگن ڪا جو پروگرام هوتا، اُس سين پي اُنهن ڪو لاڀ هوتا هٿ. تو پهلي چوٽي چوٽي ”سنيه ملن“ ڪرو، ڦر زون ڪو ملاڪر سنگن ڪرو، ڦر مڌوبن ڪا بڙا سنگن هو. تو پهلي سين هين اُنيوي بن ڪرڪي ڦر يهان تڪ پي آئينڱي. ليڪن ديش وديش ۾ ايڪ هين ٽاپڪ هو ايڪ هين ورگ ڪي هو. اُسي پي ٽاپڪس هوتي هٿ جس ڦر دو چار ورگ پي مل سڪتي هٿ. ٽاپڪ وشال هٿ تو دو تين ورگ ڪي پي اسي ٽاپڪس ٻيچ آ سڪتي هٿ. تو آبي ديش وديش ۾ ڌرم ستا، راجيه ستا، اوڙ سائنس ڪي ستا، تينون ڪي سٽمپل تيار ڪرو. اڇا.

سر۽ پوٽر ڪي وردان ڪي اڌڪاري آتمائون ڪو، سدا ايڪ رس، نرنتر يوگي جيون ڪي اُنيوي آتمائون ڪو، سدا هر سنڪلپ، هر سميه سڄي شيواڌاري بنني والي سريشت آتمائون ڪو وشو سنيهي، وشو شيواڌاري باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

وردان - ڪمبائينڊ سوروپ ڪي سمرتي دواران اڀل بنني والي نرنتر يوگي پو
جو بچي سيم ڪو باپ ڪي ساٿ ڪمبائينڊ اُنيو ڪرتي هٿ اُنهن نرنتر يوگي پو ڪا وردان سته مل جاتا هٿ. ڪيونڪ وو جهان پي رهتي هٿ ملن ميلا هوتا رهتا هٿ. اُنهن ڪوئي ڪتنا پي پلاني ڪي ڪوشش ڪري ليڪن وي اڀل هوتي هٿ. اُسي اڀل بچي جو باپ ڪو اُتي پياري هٿ وهي نرنتر يوگي هٿ. ڪيونڪ پيار ڪي نشاني هٿ سته ياد. اُنڪي سنڪلپ روپي ناکون ڪو پي مايا هلاءِ نهين سڪتي.

سلوگن - ڪارڻ سُناڻي ڪي بجاءِ اُسڪا نوارڻ ڪرو تو دُعاون ڪي اڌڪاري بن جائينڱي.